

Torsdag den 23. maj 2013

21. opfordrer store europæiske selskaber, der driver virksomhed i Myanmar/Burma, til at aflægge beretning om deres politikker og procedurer for nødvendig omhu i forbindelse med menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø samt anvendelsen heraf;
22. opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med overholdelsen af de tilsagn, som europæiske virksomheder har afgivet i overensstemmelse med internationalt anerkendte principper og retningslinjer om virksomhedernes sociale ansvar i overensstemmelse med meddelelsen om EU's strategi for virksomhedernes social ansvar, samt eventuelle frivillige krav, der måtte blive vedtaget ensidigt af europæiske virksomheder, og til at udarbejde retningslinjer om menneskerettighederne inden for olie- og gassektoren;
23. opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge udviklingen i Myanmar/Burma med hensyn til tvangsarbejde og andre former for alvorlige og systematiske krænkelse af menneskerettighederne og til at reagere herpå i overensstemmelse med de gældende procedurer og mekanismer, herunder om nødvendigt med nye forslag om suspendering af handelspræferencer;
24. forventer, at EU-Udenrigstjenesten hører Parlamentet og holder det orienteret om processen med at få etableret en menneskerettighedsdialog med Myanmar/Burma;
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes parlamenter og regeringer og Myanmar/Burmas parlament og regering.

P7_TA(2013)0229

En makro-regional strategi for Alperne

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om en makroregional strategi for Alperne (2013/2549(RSP))

(2016/C 055/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 192, artikel 265, stk. 5, og artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til EU-strategien for Østersøområdet (COM(2009)0248),
- der henviser til Alpekonventionen af 7. november 1991,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om EU's strategi for Donauområdet (COM(2010)0715) og forslaget til handlingsplan, der ledsager strategien (SEC(2009)0712),
- der henviser til sin beslutning af 17. februar 2011 om gennemførelsen af EU's strategi for Donauområdet ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 24. juni 2011, hvori det opfordrede medlemsstaterne til »i samarbejde med Kommissionen at arbejde videre med eventuelle fremtidige makroregionale strategier«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (COM(2011)0611),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 188 E af 28.6.2012, s. 30.

Torsdag den 23. maj 2013

- A. der henviser til, at makroregionale strategier sigter mod bedre anvendelse af eksisterende ressourcer til at tackle territoriale udviklingsproblematikker, finde frem til fælles reaktioner på fælles udfordringer, styrke områdemæssig integration og øge effektiviteten af en række EU-støttede politikker og partnerskaber mellem offentlige forvaltninger og lokale og regionale myndigheder, såvel som andre institutioner og civilsamfundsorganisationer;
- B. der henviser til, at Kommissionen foreslår, at de grænseoverskridende aspekter af den territoriale samarbejds politik bør styrkes, og at eventuelle nye makroregionale strategier bør iværksættes på frivillig basis, men bør trække på tidligere erfaringer og bedste praksis;
- C. der henviser til, at de områder, der udgør Alperregionen, har mange fællestræk, såsom deres højtliggende bjerges geografiske unikke karakter og deres tætte samspil med de store byer i bæltet omkring Alperne;
- D. der henviser til, at den makroregionale strategi for Alperne, som bør være sammenlignelig med de strategier, som EU har vedtaget for henholdsvis Østersø- og Donauområdet, vil give mulighed for, at Alperne kan få en ny dimension og større betydning i EU-sammenhæng i form af bedre adgang til støtte;
- E. der henviser til, at Alperregionen hører til forskellige EU-medlemsstater og tredjelande og udgør en sammenhængende makroregion med ensartede økonomiske kapaciteter og stigende bekymring over miljøspørgsmål, demografiske ændringer, transportinfrastruktur, turisme og energirelaterede spørgsmål, og der henviser til, at samordningen af alle relevante aktørers interne og eksterne politikker kan give bedre resultater og skabe merværdi;
- F. der henviser til, at Alperne er bjerge af europæisk og international interesse med skrøbelige økosystemer og et stort antal gletchere, som er alvorligt påvirket af klimaændringerne, samt med et stort antal beskyttede naturområder og en række beskyttede endemiske plante- og dyrearter;
- G. der henviser til, at samhørighedspolitikken har til formål at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed i hele EU;
1. mener, at udviklingen af omfattende strategier som f.eks. makroregionale strategier bør bidrage til at styrke det lokale og regionale niveauets rolle i gennemførelsen af EU's politikker, og at princippet om forvaltning på flere niveauer bør sættes i centrum for planlægningen og gennemførelsen af Alpestrategien;
 2. minder om de erfaringer, der blev gjort i forbindelse med EU-strategien for Østersøområdet og EU's strategi for Donauområdet for så vidt angår gennemsigtighed i beslutningsprocessen og tildelingen af EU-midler; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge en særlig handlingsplan for dette område med henblik på at afhjælpe for de strukturelle ulemper, bjergregioner står over for, og skabe de rette betingelser for økonomisk vækst og reel social og territorial samhørighed i regionen;
 3. fremhæver den positive rolle, som EU-lovgivningsredskaber såsom de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er) spiller i forhold til makroregioner, eftersom de tilbyder struktur støtte til konkrete elementer i samarbejdet og udveksling af god praksis samt design og implementering af territoriale udviklingsstrategier, der gør det muligt for myndigheder på forskellige niveauer at samarbejde;
 4. glæder sig over den igangværende udvikling i Alpeområdets regioner og den målrettede bottom-up-metode, som er blevet valgt af disse regioner, der gentagne gange har tilkendegivet et ønske om en Alpestrategi, som effektivt løser fælles udfordringer for hele Alpelandet, udnytter dets betydelige potentiale mere konsekvent og imødekommer behovet for at fremme mobilitet, energisikkerhed, miljøbeskyttelse, social og økonomisk udvikling, kulturel udveksling og civilbeskyttelse i Alperregionen;
 5. anser en bæredygtig udvikling af Alperne for at være et af hovedmålene med den makroregionale strategi, hvor der også tages hensyn til det store antal gletchere, der er påvirket af klimaændringerne;
 6. er af den opfattelse, at denne strategi også bør tilskynde til og prøve at gøre det lettere at samarbejde om at udpege naturbeskyttelsesområder i Europa, således som det eksempelvis er sket ved det nylige initiativ iværksat i fællesskab af Parc National du Mercantour (Frankrig) og Parco Naturale delle Alpi Marittime (Italien);

Torsdag den 23. maj 2013

7. påpeger betydningen af, at indholdet af Alpestrategien bringes i overensstemmelse med Alpekonventionen og efterfølgende protokoller hertil, samt at der tages højde for eksisterende tværnationalt samarbejde og netværk på området;
8. fremhæver, at en makroregional strategi for Alperne bør tage hensyn til bevarelsen af forskellige former for traditionel — primært landbrugsmæssig — arealanvendelse med henblik på at fremme biodiversitet samt til bevarelsen af eksisterende beskyttede områder;
9. opfordrer til, at en makroregional strategi for Alperne underkastes en omfattende evaluering, der foretages af Kommissionen og baseres på objektive kriterier og målbare indikatorer;
10. opfordrer Kommissionen til oprigtigt at gennemføre artikel 174 i TEUF ved hjælp af en strategisk plan med henblik på at afhjælpe bjergområdernes strukturelle ulemper og skabe de rette betingelser for økonomisk vækst og effektiv social og territorial samhørighed i Alpeområdet;
11. mener, at strategiens territoriale dimension vil føre til konkret udvikling af idéen om territorial samhørighed;
12. understreger, at en makroregional strategi for Alperne er et effektivt redskab til at styrke europæisk territorielt samarbejde inden for den pågældende region ved anvendelse af en bottom-up-tilgang og til at udvide samarbejdet gennem en bedre udnyttelse af de tilgængelige ressourcer, og at den dermed fremmer samordning af politikker på tværs af sektorer;
13. fremhæver, at en makroregional strategi for Alperne vil sikre, at EU's forskellige initiativer vedrørende Alpeområdet og bjergområderne supplerer hinanden, og vil tilføre konkrete projekter en reel merværdi;
14. mener, at en makroregional strategi for Alperne skal samordne eksisterende EU-midler, navnlig under samhørighedspolitikken, med henblik på at gennemføre projekter, der sigter mod at løse fælles udfordringer inden for bl.a. miljøbeskyttelse, investering i konkurrenceevne og innovation, land- og skovbrug, vand, energi, miljø- og klimaspørgsmål samt transport;
15. understreger, at en eventuel makroregional strategi for Alperne vil være i tråd med Europa 2020-målene, hvorved der sikres overensstemmelse med EU's tilsagn om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
16. understreger betydningen af, at en sådan strategi bidrager til at øge Alperregionens innovationskapacitet ved at udnytte kompetencerne hos dens arbejdskraft, etablere partnerskaber og skabe samarbejde blandt de vigtigste aktører (herunder aktører på arbejdsmarkedet og inden for uddannelse, erhvervsuddannelse og forskning samt arbejdsgiverne), holde på de aktive unge i området, støtte kreativitet og fremme de forskellige regioners kapacitet på uddannelses-, videnskabs- og forskningsområdet;
17. understreger, at det inden for rammerne af det nye makroregionale samarbejde skal sikres, at de naturbetingede ulemper i yderregioner, f.eks. i højtliggende bjergområder, omdannes til aktiver og muligheder, og at den bæredygtige udvikling af disse regioner fremmes;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget og de øvrige relevante institutioner.